

אולמן יהודה
7105493

בן בלנקה ויונה

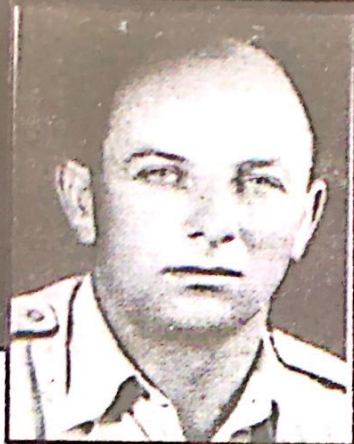
נולד ב- ט"ו באייר תרע"ז 7.5.1917

התגייס לצה"ל ב- אפריל 1948

שרת בחטיבת גולני

נפל ב- כ"ז בניסן תשי"א 3.5.1951

בקרוב על תל אל-מוטילה.

אולמן יהודה,

בן יונה ובלנקה. נולד ביום ט"ו באייר תרע"ז, 7.5.1917, בעיר
בטונה שבהונגריה.

שירת בצבא ההונגרי בשנים 1938-1939. עלה לארץ בשנת
1947. גויס לצה"ל באפריל 1948.

נפל בקרב בשפך הירדן ליד הכנרת ביום כ"ז בניסן תשי"א,
3.5.1951, והובא לקבורה בבית הקברות בעפולה וביום י"ב
בסיוון תשי"ב, 5.6.1952 הועבר למנוחת עולמים בבית
הקברות הצבאי בחיפה.

"יהי זכרו ברוך"

הרקע הישראלי- ערבי לקרב תל אל-מוטלה

האיבה הערבית הייתה הגורם העיקרי שהניעה את הערבים למנוע את הקמת המדינה, במלחמת העצמאות. על כן, נמנעו מדינות ערב מלהתקדם בכיוון להסכמי שלום. לעומת זאת נקטו במאמץ להמשך מצב המלחמה באמצעים לא צבאיים: ניתוק כולל של הקשרים בתחום האזרחי, חרם כלכלי, מאבק תעמולתי ומאבק בזירה הבינ לאומית תוך הכנות לחידוש המאבק הצבאי. מדינות ערב המשיכו את מדיניות האיבה והחרם כלפי הישוב היהודי בה נקטו עוד לפני תש"ח, ואת מצב המלחמה עם ישראל כפי שנתגבש במהלך מלחמת הקוממיות. חזית נוספת למדיניות האיבה הייתה החזית המדינית. מגמת הערבים הייתה לקיים חרם בינלאומי על ישראל ולמנוע ממדינות לקשור קשרים דיפלומטיים עם ישראל ולהפוך אותה למדינה מבודדת הנעדרת הכרה בינלאומית. הערבים טענו כי אין לגשת לכל סדר שמשמעותו הכרה בישראל, לפני שפוטרים את בעיית הפליטים. הם דרשו רק פתרון אחד לבעיה והוא: החזרת כל הפליטים לישראל. משמעותה של דרשה זאת הייתה יבנתונים הדמוגרפים של טרם עליה גדולה- חיסול ישראל כמדינה יהודית, ולכל התכוונו הערבים. מדינות ערב לא בקשו כלל לשקם את הפליטים ואף בזבזו מאות מיליוני דולרים שהוצאו ע"י האו"ם לטובת הפליטים. הם גרמו בזדון למצבם של הפליטים שאף הלך והחמיר דבר שברבות הימים גרם להסתננויות פליטים רבות מן הגבולות הערביות לשטחי המדינה.

הרקע הסוצי-אקונומי בישראל של שנות ה-50

העלייה הגדולה לאחר הקמת המדינה

התופעה הבולטת בשלוש השנים שלאחר הקמת המדינה היא העלייה ההמונית לארץ. במש בשלוש שנים הוכפל הישוב היהודי במדינה: מ- 650,000 יהודים ל- 1,300,000 ומעלה. פרוש הדבר כי בכל חוד הגיעו בממוצע כ-17,500 עולים. ובסה"כ הגיעו 685,000 עולים לארץ והם חסרי כל, פליטי השואה ופליטי רדיפות מארצות ערב. מדינת ישראל שהוקמה בכדי לשמש מדינה לעם היהודי כולו, ראתה עצמה חייבת לעשות הכל למען העלאתם וקליטתם של העולים הרבים. לעובדות אלה היתה השפעה ניקרת בתחומי הכלכלה, החברה, החינוך ואורך החיים בכלל. העולים הביאו עימם דפוסי חיים משורשים מארצות מוצאם בכל הגווע לפרנסה, גידול ילדים, למגורים ולבילוי שעות הפנאי. דפוסים אלה לא תעמו בדרך כלל את דפוסי החיים שנתגבשו בקרב היוותיקים, והדבר הביא לשינוי חברתי בולט ולמתחים קשים בין וותיקים ועולים יוצאי מזרח ויוצאי אירופה, דתיים וחילוניים.

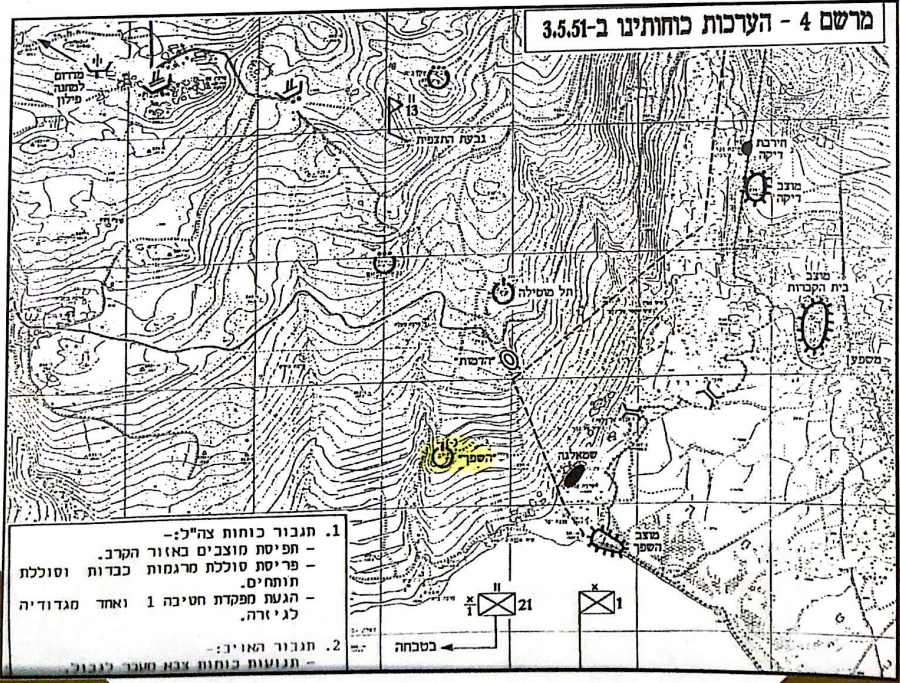
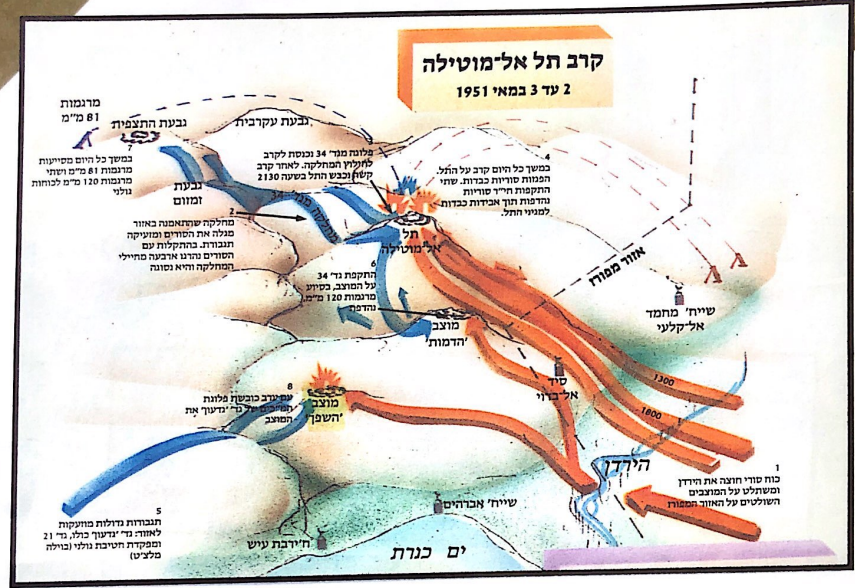
קרב תל־אלימוטילה (2 עד 6 במאי 1951)

בתחילת מאי 1951 שילמה הטיבת גולני את מחיר "משבר תקופת המעבר" של ראשית שנות החמישים, שהל בשורותיה ובצה"ל כולו: שינוי מהפכני בהרכב האנושי, ירידה חדה ברמת־האימון, במשמעת, במודאל ובנאווה־היחידה (יחסית ללוחמי דור־תש"ח, המושרשים בארץ, בעלי משמעת פנימית ומוטיבציה, ובעלי נסיון קרבי אמיתי, שהצטבר בהדשיר־הלחימה הארוכים של מלחמת העצמאות). ירידה ממחז מילואים של הטיבת גולני, שהתאמנה באזור כורזים, נתקלה בסורים, שהשתלטו על שלוש גבעות ממערב לשטח המפורז: תל־אלימוטילה, מוצב "השפך" ומוצב "הדמות". במערכה ארוכה ומורכבת, שנמשכה ארבעה ימים (2 עד 6 במאי 1951), מערכה בה נטלו חלק יחידות נוספות רבות של החטיבה (יחידות אחרות של גדוד המילואים, גדוד "גדעון" כולו, ופלוגת קודס המ"כים של החטיבה) - הצליחו חיילי גולני להדוף בהדרגה את הסורים אל מעבר לירדן (כולל סיוע של מרגמות 81 מ"מ ר120 מ"מ), אך מחיר הדמים היה כבד, בקרבות תל־אלימוטילה נפלו 40 מחיילי החטיבה, והתברר, כי חלה ירידה משמעותית ביכולת הלחימה של חיילי החטיבה. בהדרגה יושמו "לקחי תל־אלימוטילה", וכוח אדם איכותי יותר החל להגיע אל החטיבה.

מוצב "השפך" בו נפל אולמן יהודה לאחר הקרב

מפת הקרב

כותרות על הקרבות עם הסורים באזור התל

ידיעות אחרונות

שליחנו המיוחד מסייר בקווי האש - הוא מוסר:

עם שחר חודשו הקרבות

למה האו"ם עומד לפנות למועצת הבטחון בדרישה לצוות על הפסקת האש? סקירה מסויי סיוור ישראלים חנים מעל לעפרותיהם עם המתחים והמרגמות נשמע במשך כל הלילה

מאות מכונות וסמסס שופרים
שתחפו בתהלכות, בן-גוריון בני-יהודה

מייאסי חובע
להעלות את

ערך השמרלינג

החאכנקות ישראל

ידיעות אחרונות

מסקופי האו"ם הגיעו למקום ההתנגשויות בשטח המפורז

אבודות כבודות נאדמו לסורים

ועדת החוץ והבטחון של הכנסת נקראה לשיבת חרום שגרירי ארה"ב בתל-אביב ודאשק

מעריב

עם חיי יצה"ל - מול עמדות הסורים
הם חיים באוירה של ימי מלחמת העצמאות. חובשים כובע גרבי וחולצים על קצה חם ומפה נוחה

אנדרטת קרב תל אל-מוטילה

לפעמים

בלילות ארוכים

לפעמים

בחלומות שחוזרים

אני רואה אותך שוב

במדים ישנים

עם ריח מלחמה אבודה של שנים

לפעמים

מול קבר צבאי

לפעמים

אתה עומד שם איתי

מזכיר לי לא לבכות, להיות חזקה

הרי הכל יהיה בסדר אחרי המלחמה

אמרת, יום יבוא ילדך

אני אחזור, אחיה חופשי

בלי מדים, בלי כאבים

בלי מספר אישי

אני מְבַטֵּיח לך ששוב נטפס על הגבעות

מה אנחנו פֹּאן עושים

כאן,

בבתי הקברות

לפעמים,

בארון הדרגות, לפעמים בדסקיות השבורות
אני נוגעת רק בשביל להיות קרובה
מחולצה שלך פבר נעלם ריח הזיעה

לפעמים

מבין התמונות

לפעמים

ברגע של דמעות

אתה מביט בי ונוזף:

"את כבר גדולה

אני חרי אחזור, אחרי המלחמה"

לפעמים

בלילות ארוכים

לפעמים

בחלומות שחוזרים

אני רואה אותך שוב במדים ישנים

עם ריח מלחמה אבודה של שנים.

